והמקבילה לערבית "צַּסְצנַה מַנְצִּלְהּ", פירושה שהמכתב מופקד בידי צדם על מכת להעבירו אל תעודתו – בניבור למכתב, שנמסו לשליח כנגד תשלום. עי" במבוא, עמ"

20

עדותו של ברכות, בנו של יוסף לבדי, לפני בית הדין של פסטאס על אנל פעולות מסמריות, שעשה בעד הסותר יצחק אלנפוסי בהודו, בעיר עדן, בחמישה נמלים שעל שפת ים סוף ובקהיר.

יום שלישי, לשבט 1446, שהוא 20 בינואר 1135. "מום שלישי, לשבט 1446, שהוא 20 בינואר 135. ארבו בשמרו 1166 ב1 (Calab. 2874, 14. 20)
המלק התחתון של דף ארוך פאד. רחבו 18 סיים. מארכו נשמרו 31 סיים.

נייר \$\$הום בהיר מאד, משקלו בינוני. הכתב שמעבר לדף הוא בהיפוך לאו הכיוון של העמוד הראשון כנהוג במכתבים, אך בדרך כלל, אלען בשימושי בית דין.

בתתחלה הבדיל הסופר בין החלקים השונים בקו (לפני א ולפני ב) פקר אחר בהנחת רוות, כפי שהדבר נסבא לעתים רחוקות בחשבונות, עי" בסבוא עם"

החלק החמישי (ה), שהוא ישימושי בית מדין גופא, נכתב בצותיות קסנות יותר ומצר שמאל של העמוד, בשעה שצד הימין, קצת פתות ממחצית העמוד (רוחב של 7,3 סיים) נשאר ריק. צורה מוזרה זו של חלוקת הכתוב בעמוד נמצאת לפעמים במכתבים, עי" במבוא, עמי

המסמך נכתב על ידי חלפון הלוי ביר מנשה, שמידו נשתמרו בנניוה. עשרות רבות של כתבים - יותר משנמצאו מידי כל מופר אחר.

ברכות לכדי, כמו אביו יוסף וזקנו דויך, היה מינוסעי הודו". כאן אנו רואים אותו משפל כסתורותיו של סומר אתר, אסמק אלנפוסי

(1) For 10 15 6. mg 1105-1138 NN 110 DIN
1132 X5 GURY 15 FO 01105